

P. Świątkiewicz

Gniezno, woj. poznańskie

Informator Archeologiczny : badania 12, 166-167

1978

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Odkryto ślady birytualnego obrządku. Spalone szczątki zalegają w nasypie w rozproszenu na różnych głębokościach. W centralnej partii nasypu znajduje się wkop, a w nim na głębokości 1,20 m szkielet prawdopodobnie zorientowany na północny wschód. Znaleziony materiał zabytkowy pozwala datować badany kurhan na początek XI wieku.

Badania będą kontynuowane.

GLUCHOŁAZY
woj. opolskie

Uniwersytet Wrocławski
Katedra Archeologii

Badania prowadził doc. dr hab. Józef Kaźmierczyk, przy współudziale mgr. Czesława Lipińskiego i mgr Barbary Wachowskiej. Finansował WKZ w Opolu i Uniwersytet Wrocławski. Pierwszy sezon badań. Szyby górnicze związane z eksploatacją złota - wczesne średniowiecze.

Badania prowadzone w roku 1978 poprzedzone zostały oglądem i inwentaryzacją wyrobisk położonych głównie w rejonie Głuchołazów w zasięgu Przedniej Kopy oraz Góry Zamkowej w latach 1976-1977. Odsłonięto dwa szyby i sztolnię.

Badania będą kontynuowane.

GNIEZNO
woj. poznańskie

Muzeum w Gnieźnie

Badania prowadził mgr P. Świątkiewicz. Finansował Wydział Kultury Urzędu Wojewódzkiego w Poznaniu. Pierwszy sezon badań. Gród /koniec XI-XIV w. /.

Badania prowadzono na dziedzińcu kolegiaty na Górze Lecha, gdzie we wczesnym średniowieczu wznosił się gród.

Pod warstwami nowożytnymi, około 2 m miąższości, zalegały warstwy późno- i wczesnośredniowieczne. Warstwy późnośredniowieczne o ogólnej miąższości 1,20 m datować należy na wiek XIV, stanowiły warstwę piasku z domieszką próchnicy i warstwa próchnicy. Poniżej zalegały warstwy wczesnośredniowieczne, gdzie wyróżniono 3 wczesnośredniowieczne warstwy piasku i 2 warstwy próchnicy. W warstwach piasku o miąższości do 1,5 m, rysowały się ślady konstrukcji

drewnianych służących prawdopodobnie do umocnienia nasypanego piasku. Poza tym, w jednej z warstw odkryto fragment bruku kamiennego. Były one ubogie w materiał zabytkowy. Natomiast warstwy próchnicy, o miąższości 10-30 cm, różniące się między sobą większą lub mniejszą domieszką węgla i zbutwiałego drewna, dostarczyły większości zabytków. Były to ceramika, kości zwierzęce, pozyskano m. in. 1 cały i 2 fragmenty przęślików z łupku wołyńskiego, oprawkę kościaną i ornamentowaną oprawkę rogową, 2 fragmenty grzebieni rogowych.

Zbiory znajdują się w Muzeum w Gnieźnie.

GNIEZNO
woj. poznańskie
Stanowisko 5

Muzeum
w Gnieźnie

Badania prowadzili mgr P. Świątkiewicz, P. Kieszowski. Finansował Wydział Kultury Urzędu Wojewódzkiego w Poznaniu. Drugi sezon badań. Podgrodzie, osada otwarta, /IX-XIV w. /.

Badania prowadzone były w ogrodach kanonii przy ul. Tumskiej 8. Pod warstwami nowożytnymi, około 80 cm miąższości, zalegały warstwy kulturowe, o miąższości około 60-80 cm, datowane na podstawie ceramiki na XI-XIII wiek.

Odkryto w nich relikty konstrukcji drewnianych. Były to m. in. fragmenty 2 ulic moszczonych dranicami, co najmniej 3 domów i budynków gospodarczych, stajnie o konstrukcji zrębowej. Domy wykazywały ślady naprawiania. Związane też z nimi było palenisko gliniano-kamienne i częściowo zachowany kamienny piec kopulasty. Oprócz ceramiki i kości zwierzęcych pozyskano fragment szklanej obrączki, gliniane przęśliki, cyrkiel(?) kościany. Warstwy te są prawdopodobnie śladami istniejącej między XI-XIII wiekiem osady otwartej. Pod nimi zalegała warstwa piasku o miąższości około 80 cm, w której odkryto ciekawe obiekty. Jednym z nich był fragment konstrukcji z nieociosanych kamieni spojonych zaprawą wapienną. Przypominała narożnik ławy fundamentowej. Ponadto we wkopie, spoczywały dwa pochówki trumienne. Odkryto w nich chaotycznie ułożone szczątki dziecka i kości mężczyzny.

Pod omawianą warstwą piasku, zalegały nawarstwienia o miąższości około 1 m, datowane ceramiką na IX-XI wiek. Zawierały one znaczne domieszki węgla drzewnego i popiołu. Pozyskano z nich duże ilości kości zwierzęcych i ceramikę, odkryto fragment konstrukcji drewnianej złożonej z poziomo ułożonych i przystających do siebie dłuższymi krawędziami dranic. Wydaje się, że warstwy te można przypisać fun -